

OMHOOG

Wijzer in geloof en leven

Jaargang 69

22

Weekblad voor kerk en samenleving

01 Juni 2025

Kenki a systeem

De ambitie van de huidige voorzitter van de NDP is kenki a systeem. Dat is een nobele, nastrevenswaardige ambitie. Het zou daarom goed zijn om deze algemene term eens nader te bekijken. Wat verstaan wij onder het 'systeem'.

In de rastawereld

In de wereld van de rastafari is het een welbekende term. Daar spreekt men van 'sh*tstem' en dat geeft precies aan wat het is: een cultuur, een ideologie, een mentaliteit en een bepaalde manier van handelen waardoor de onderdrukking van het arme volk door kan gaan. Het heeft met van alles te maken, zoals de politiek, onderwijs, media, commercie, etc. Wanneer de rasta het 'systeem' begrijpt dan zegt hij: 'I overstand' in plaats van 'I understand.'

In de Surinaamse politiek

Het 'systeem' in de Surinaamse politiek is dat de sponsors van de politieke partijen komen uit de handel, de cambio's, de gokwereld en anonieme sponsors met dubieuze inkomsten. Het is meer dan bekend dat de gokwereld, de cambio's en de autodealers voor het leeuwendeel de dollarkoers bepalen. Het zijn de arme mensen, die dromen van geluk, die elke dag hun zuurverdiende geld of uitkering rechtstreeks naar de gokmachines en lotto's brengen. Die overvloedige SRD's worden in harde valuta omgezet en dat jaagt de koers op samen met de miljoenen liters brandstof die we in de file verbranden omdat we te lui zijn om te fietsen en onze kinderen praktisch in het klaslokaal van de school willen afzetten. Ieder kind kan begrijpen dat de sponsors van de politiek bij iedere regering ervoor zullen zorgen dat de handel altijd zal floreren ten koste van de productiesector in ons land. Iedere regering roept om meer productie en minder consumptie maar de realiteit is meer consumptie, meer leningen en voorschotten opnemen. Een schoolvoorbeeld daarvan is Nigeria: een land met enorme rijkdommen aan olie, mineralen en landbouwgrond, blijft met een waardeloze munt en een importafhankelijke economie omdat de handelaren de politici in hun zak hebben, ongeacht wie daar zit. Het is een van de landen waar men de meeste champagne drinkt.

Don't worry be happy system

Het systeem waarbij verkiezingen maar een momentopname zijn en daarna weer alles wordt verwacht van de overheid, waarbij burgers geen verantwoordelijkheid willen dragen voor hun leefomgeving, is een verwerpelijk. Deze mentaliteit wordt gevoed door het systeem van names and faces, family and friends. Dit is altijd schering en inslag geweest in de Surinaamse politiek. Bij iedere regering wordt het een graadje erger.

Na de verkiezingen worden de ministeries verkaveld tussen de coalitiepartijen en eenieder bevoordeelt zijn eigen achterban met als koploper het ministerie van grondzaken. Er zijn in Commewijne percelen uitgeven in de vorige eeuw en je zou mogen verwachten dat na zo lang er eindelijk een afdakje erop gebouwd zou zijn. Niets en helemaal niets. De overheid moet aan pasafgestuurden een stukje grond geven: grotere onzin is niet te bedenken. Mensen moeten leren om te werken en een stukje grond te kopen en een huisje zelf te bouwen. De vogels bouwen hun eigen nestje maar in Suriname moet de overheid huizen bouwen die maar worden uitgeleefd. De overheid moet de bermten schoonhouden terwijl in het rijke Europa de winkeleigenaren eigenhandig hun stoep voor de winkel vegen en dwijlen om klanten aan te trekken. De overheid moet de trenten schoonmaken waarin oude koelkasten en diepvriezers worden gedumpt. Er was eens een tijd in Suriname, heel lang geleden, toen iedere burger in de woonwijken de trenten en de helft van de weg moest onderhouden en er regelmatig controle was van de bestuursdienst. Nu lopen de ambtenaren van de bestuursdiensten met mobieltjes en valse nagels als modepoppen rond. Zolang burgerparticipatie een vreemd woord blijft in de Surinaamse politiek zolang zal de corruptie en graaicultuur blijven bloeien.

De Surinaamse mentaliteit

Het systeem, de mentaliteit, blijft nog altijd 'winti way, lanti pay'. Deze wordt gevoed met het populisme. Dat arme volk moet maar tegemoetgekomen worden met voedselpakketten en er moeten maar banen gecreëerd worden van schoonmaaksters, wachters, chauffeurs, bewakers, boden en beleidsmedewerkers die nooit aan het werk verschijnen, maar voorop lopen in stakingen om loonsverhoging. Arbeiders in de

READYTEX
Art Gallery

buy art
 rent art
 exclusive artists

www.readytexartgallery.com
 Phone +597 421750 +597 8945911

landbouw en de bouw komen uit Haiti, Cuba en het binnenland. Ouders hoeven niets bij te dragen voor de opvoeding van de kinderen op school maar geven wel tonnen geld uit aan tabak, alcohol, cosmetica, mode, auto's en gokspelen. Het onderwijs moet geheel gratis zijn. Het is echter meer dan bewezen dat alles wat gratis is zijn waarde verliest. Gratis communicatie via social media maakt dat wat gecommuniceerd wordt steeds banaler wordt. Gratis onderwijs produceert dropouts. Immers gratis onderwijs verwacht ook alles van de onderwijzer en ouders zijn te druk of te lui om in een oudercommissie te zitten. De lamlendige bureaucratie bevordert alleen maar de corruptie en de regelcultuur. Het is gewoon belachelijk dat je maandenlang met een slordig papieren strookje als rijbewijs moet rijden omdat je rijbewijs nog niet af is en dat in deze tijd waar de computer jouw gegevens in een paar seconden heeft verwerkt en een elektronische pas in een wip en een zucht produceert.

Kenki a systeem

We zijn een volk van klagers dat ondankbaar is voor het vele mooie en goede dat wij zomaar van de schepper hebben meegekregen. Het zou sieren om minder te klagen en meer de handen uit de mouwen te steken. Een mentaliteit van dankbaarheid zal wonderen doen in onze samenleving. Suriname leefbaarder maken en mogelijk landgenoten terugbrengen die dachten dat het gras groener was aan de andere kant van de wereld.

We zullen in Omhoog de vinger aan de pols blijven houden wat betreft het verwerpelijk 'systeem' dat corruptie in stand houdt en bevordert, totdat wij het systeem eens begrijpen of zoals de rasta zou zeggen: 'overstand'.

Vrijwilliger(s) gevraagd

Het kerkelijk museum, het Bisschopshuis aan de Henck Arronstraat 12 is op zoek naar een vrijwilliger die bezoekers wil begeleiden gedurende periode van 05 juli tot 02 augustus 2025, maandag tot en met vrijdag van 09.00–12.00u.

Meld u aan bij mgr.Choennie
Telf. no. +5978557139

Wilt u graag
Omhoog blijven ontvangen?
Help ons en doneer!

Uw bijdrage kunt u storten op
rekening nr. 10.35.169

bij De Surinaamse Bank t.n.v.
R.K. Bisdom

met vermelding:
DONATIE OMHOOG

Onze hartelijke dank
aan degene die reeds bijdragen.

Elke bijdrage is van harte
welkom!

Op dinsdag 27 mei l.l. vindt de eerste steenlegging plaats van een nieuw te bouwen kerkgebouw te Kajapati te Boven Suriname. Het dorp bestaat uit bijkans 2000 inwoners waarvan een mooi percentage RK gedoopt is. Er staat een RK School met zeker 160 leerlingen.

De oude kerk dateert van 1978 en heeft wel eens vaker wat Kleine renovatie ondergaan maar voldoet niet meer in haar huidige staat. Met hulp van de gemeenschap en Fonds Stichting Surbos is een aanvang gemaakt om een nieuwe kerk te bouwen o.l.v. Ptr Dorus en Br Godfried Adjako. Om de oude kerk heen wordt het nieuwe gebouw opgezet dat door de lokale bouwlieden samen met anderen buiten het dorp zullen vervullen de taak van gebedshuis te bouwen waar een ieder zich thuis mag gevoelen.

De hoop is dat binnen drie maanden het werk opgeleverd kan worden. Uw mag natuurlijk ook uw financiële of in natura ondersteuning delen opdat er geen stagnatie komt in de bouw en interieur verzorging.

KJS
JUBILEE YOUTH FESTIVAL
Lucas 6:38
Geef en u zal gegeven worden, meer dan overvloedig zult u ervoor terugkrijgen. Met de maat waarmee u meet, zult ook u gemeten worden.

DONATE!
WE NEED YOUR HELP
Together our reach is beyond measure

Contact: 426092 / +597-8988993
Uw donatie kunt u ook storten op het rekeningnummer;
RK Bisdom DGCC - 1669915 DSB

KATHOLIEKE CHARISMATISCHE VERNIEUWING
Pinksterdienst

Thema:
2 Tim. 1:6-10
Laat het vuur van de hoop branden

Datum: ma. 09 juni 2025
Tijd: 18:00u
Plaats: Kathedrale Basiliek

ROOMS-KATHOLIEK
BISDOM PARAMARIBO
HENCK-ARRONSTRAAT 14, Paramaribo - SURINAME

Donateurs in Nederland kunnen donaties t.b.v. het RK Bisdom Paramaribo overmaken/storten op onderstaande rekening op naam van:

Stichting Surinaamse missie
BREDA - NEDERLAND

NL78INGB0000120254

KJS
Jubilee Youth Festival

THEMA:
JONGEREN,
LAAT DE HOOP
JE BLIJ MAKEN.
~ROM. 12:12~

Talks, Workshop
Sport, Muziek
Gebed, Eucharistie
Candle Light Procession

Datum: 04 - 07 September 2025
Leeftijd: 13 - 24 jaar
Complex: Asewa 'Otono / Christoforus internaat
Prinsessestraat #46
Bijdrage: SRD 750,-
Registratie online

Don't forget to bring your friends!

Jeugdkamp 2025 van jeugdgroep R.K. Basisgemeente Sunny Point: The Shining Light (TSL)

Op 24 tot en met 26 april 2025 heeft The Shining Light een jeugdkamp georganiseerd, te Abadu kondre, voor de jongeren van het R.K.-bisdom Paramaribo. Het thema voor dit jaar is “wan tru miti nanga Jezus”. Het doel van dit driedaagse jeugdkamp is om Jezus Christus in de persoon van de Heilige Geest te ontmoeten door gebed, lofprijzing en aanbidding gebaseerd op het Woord van God, met als resultaat levens veranderende jongeren in geloof en liefde voor God.

Een groep van ongeveer 90 jongeren uit de districten Paramaribo, Wanica en Marowijne waren gereed om deze bijzondere ervaring mee te maken. Sommigen waren enthousiast en weer anderen die voor het eerst een jeugdkamp zouden meemaken. De groep jongeren kreeg de ondersteuning van de Geestelijke leiders en ouders die ook vertegenwoordigd waren tijdens het kamp.

Een intensief programma bestaande uit gebed, lofprijzing en aanbidding, presentaties, stille tijd met de Heer, morning praise, sport en spel en nachtwake zou deze groep moeten leiden naar het grote doel. Het jeugdkamp is begonnen met gebed, kennismaking, mededeling en het belichten van het doel. Gevolgd door de sessie Inner Healing gefaciliteerd door zr. Betty Sabajo-Cederboom. Het was een moment van vergeving en loslating, welke een grote impact op de jongeren heeft gehad. Verborgten zonden zijn hierdoor geopenbaard en de jongeren hebben kracht ontvangen om eigen zonden te belijden en anderen te vergeven. Ten tweede mocht br. Clyde Abiteng de jongeren bemoedigen door bijbelfiguren te belichten die een ontmoeting hebben gehad met Jezus en er een grote verandering is gekomen in hun leven. Op de tweede dag heeft br. Giovanni Tempo de jongeren geleid door het proces van het ontstaan en verbreken van geestelijke, emotionele en mentale bindingen. Gevolgd door een presentatie van br. Clifften Ajani over het nieuwe leven na de ontmoeting met Christus. De avond werd afgesloten met een powerful nachtwake geleid door br. Furser Atida. Het was een avond van bidden en

doorbreken. Jongeren hebben drie uren lang zich kunnen uiten bij de Heer en bovenal hebben ze de lieflijkheid van God mogen aanschouwen. Dit moment liet denken aan Mozes op de berg van Horeb tijdens zijn ontmoeting met de Heer. Het was een kwestie van meer en meer verlangen naar Gods liefde. Op de laatste dag sprak br. Robby Pinas over het levend water dat Jezus geeft bij een persoonlijke ontmoeting met Hem. De aanwezigheid van de Heilige Geest was op elk moment voelbaar en zichtbaar. Jongeren die met moeite in de tegenwoordigheid van God konden komen, waren zelf getuigen van de sterke aanwezigheid van God in ons midden. Eenieder kon meezingen, dansen maar ook nog in aanbidding voor de Heer. Een punt van dankbaarheid en genade is dat de Heer met duidelijke taal heeft gesproken door Zijn dienstknechten. Deze resulteerde in geloof, bekering, genezing en bevrijding.

Een belangrijk moment tijdens dit kamp was het officieel lanceren van de jeugdgroep “The Shining Light”. Deze vloeit voort uit de visie en missie, welke haar oorsprong vindt in de Bijbelpassage Mattheüs 5: 14, “Jullie zijn het licht in de wereld. Een stad die boven op een berg ligt, kan niet verborgen blijven”. Ik kan stellen dat het TSL-jeugdkamp 2025 met succes is geëindigd. God heeft onze gebeden boven bidden en denken beantwoord. “A boeng wroko e go doro, Jezus Overwinnaar”

Paramaribo, 5 mei 2025
Giovanni Tempo
Jeugdleider R.K. Basisgemeente Sunny Point

Doneer uw bijdrage voor Omhoog op het rekening nr. 10.35.169

**bij De Surinaamse Bank
t.n.v. R.K. Bisdom
met vermelding:
DONATIE OMHOOG**

Op De Verkooptafel

Tweedehandse boeken te koop in de Frater Lambertus Bibliotheek.

Openingstijden: Maandag, dinsdag, woensdag, donderdag: 08.00–14.00u

Vrijdag: gesloten

Adres: Mgr. Wulfinghstraat 2

Voor info: Monique Masé, tel. 426092 tst 251

Email: bibliotheek@bisdomparamaribo.org

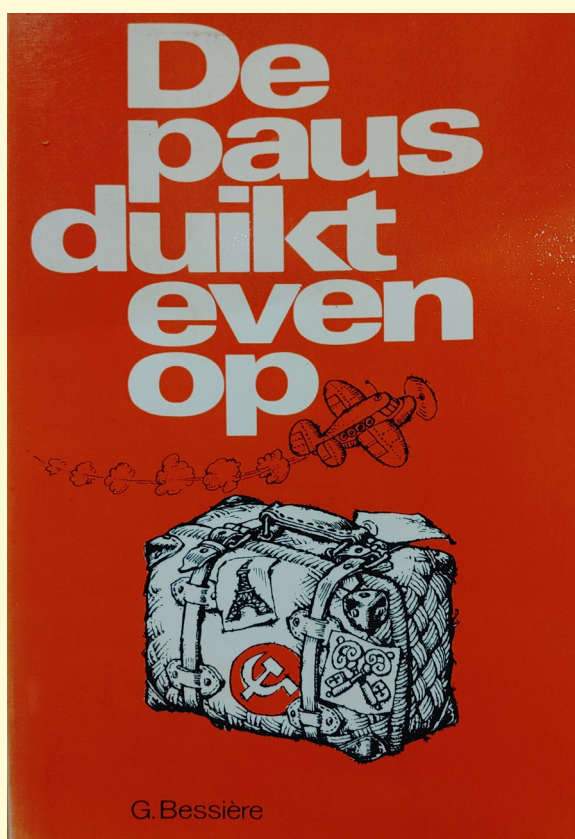

De paus duikt even op Gérard Bessière

Een boek met veel humor, maar ook met een ondertoon van verlangen naar verandering; als de paus eens

Het verhaal gaat over een paus die het niet meer ziet zitten en ongezien, incognito naar Parijs vertrekt en daar taxichauffeur wordt. Wereldschokkend nieuws en hevig geroddel "de paus is zoek." Ondertussen leert de paus de mensen echt kennen en er gaat een nieuwe wereld voor hem open. Hoe zal het verder gaan?

Hilversum: Gooi en Sticht – 122 blz.
Dit boek kost: Srd. 30,=

G. Bessière

In het huis van de menseneter

Dorothee Sölle

Een boek met teksten over vrede. Teksten, stellingen en verhalen die tot nadenken zetten in onrustige tijden; over mensworden zonder bewapening.

Baarn: Ten Have 165 – 144 blz.
Dit boek kost: Srd 30,=

Behalve bovengenoemde boeken zijn er andere leuke en interessante boeken op de verkooptafel tegen zeer aantrekkelijke prijzen.

U bent van harte welkom om te komen kijken, kopen (gepast betalen s.v.p.) en om te genieten van de vredige sfeer in de Frater Lambertus bibliotheek.

DIENERESSEN VAN DE HEER EN DE MAAGD VAN MATARA

CONTACT ONS +597 896-8577

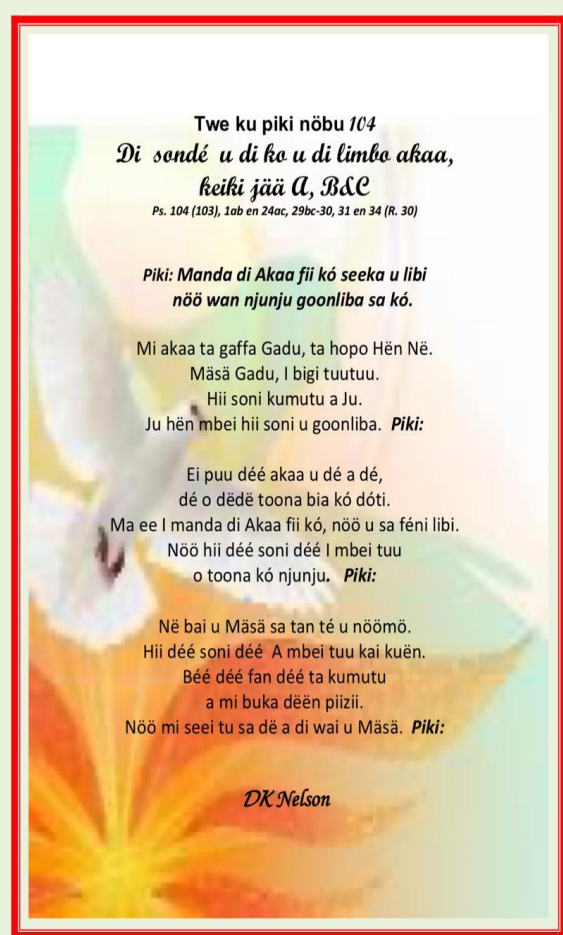
Mededeling

Het is ons bekend geworden dat sommige uitvaartondernemingen hun eigen begraafplaats als RK Begraafplaats kenmerken.

Middels dit schrijven informeren wij de Katholieke Gemeenschap dat alleen die Begraafplaatsen die toebehoren aan de Parochies of het RK Bisdome kunnen worden aangemerkt als RK Begraafplaatsen.

Voor nadere informatie over de status van een begraafplaats, kunt u contact opnemen met Stg. RK Begraafplaats aan de Schietbaanweg 35, op de telefoonnummers: 472185 of 8598523.

Commentaar op de lezingen van het Hoogfeest van Hemelvaart (Jaar C)

Achtergrond van de eerste lezing

Het belangrijke geschrift “De Handelingen der Apostelen” is het tweede werk dat Lucas schrijft. Het is het vervolg van het evangelie, dat hij eerder had geschreven. Handelingen gaat over de jonge Kerk zoals die na de verrijzenis zich heeft ontplooid, met extra aandacht voor de rol daarin van de twee grote apostelen Petrus en Paulus. Lucas begint met de hemelvaart van Christus. Let maar eens op hoeveel keer Lucas de Heilige Geest noemt in deze passage. Het zal vooral door de Heilige Geest zijn dat Christus de Kerk zal leiden, haar met kracht zal toerusten, de eenheid in de Kerk zal bewaren wanneer de apostelen en alle andere gelovigen zich steeds weer laten leiden door de Heilige Geest. Vanuit de kruisdood en verrijzenis van Christus zal Gods verlossing gaan naar alle volkeren. Heel de Kerk wordt daarom geroepen en toegerust met de Heilige Geest om de Blijde Boodschap onder alle volkeren te doen weerklinken.

Eerste lezing: Handelingen der Apostelen 1: 1-11

Het eerste boek, dat ik geschreven heb, Teófilus, ging over alles wat Jezus gedaan en geleerd heeft tot aan de dag waarop Hij zijn opdracht gaf aan de apostelen die Hij door de Heilige Geest had uitgekozen, en ten hemel werd opgenomen. Na zijn sterven toonde Hij hun met vele bewijzen dat Hij in leven was. Hij verscheen hun gedurende veertig dagen en sprak met hen over het Rijk Gods. Terwijl Hij met hen at, beval Hij hun Jeruzalem niet te verlaten, maar de belofte van de Vader af te wachten, “die gij van Mij vernomen hebt: Johannes doopte met water, maar gij zult over enkele dagen gedoopt worden met de Heilige Geest.” Toen zij eens bijeengekomen waren, stelden zij Hem de vraag: “Heer, gaat Gij in deze tijd voor Israël het koninkrijk herstellen?” Maar Hij gaf hun ten antwoord: “Het komt u niet toe dag en uur te kennen die de Vader in zijn macht heeft vastgesteld. Maar gij zult kracht ontvangen van de Heilige Geest die over u komt om mijn getuigen te zijn in Jeruzalem, in geheel Judea en Samaria en tot het uiteinde van de aarde.” Na deze woorden werd Hij ten aanschouwen van hen omhooggeheven en een wolk onttrok Hem aan hun ogen. Terwijl zij Hem bij zijn hemelvaart gespannen nastaarden, stonden opeens twee mannen in witte gewaden bij hen, die zeiden: “Mannen van Galilea, wat staat ge naar de hemel te kijken? Deze Jezus die van u is weggenomen naar de hemel, zal op dezelfde wijze wederkeren als gij Hem naar de hemel hebt zien gaan.”

Tussenzang: Psalm 47

Refrein: God stijgt ten troon onder luid gejuich, de Heer met geschal van bazuinen.

1. Alle volkeren, klapt in de handen, jubelt voor God met blij geroep.
Want groot is de Heer en alom geducht, een machtig vorst over heel de aarde.

2. God stijgt ten troon onder luid gejuich, de Heer met geschal van bazuinen.
Zingt nu voor God, laat klinken uw zang, voor onze koning een loflied!

3. Koning is God over heel de aarde, zingt dus een psalm voor Hem.
Koning is God over alle naties, zetelend op zijn heilige troon.

"En terwijl Hij hen zegende verwijderde Hij zich van hen en Hij werd ten hemel opgenomen. Zij aanbaden Hem en keerden met grote blijdschap naar Jeruzalem terug".

Achtergrond van de tweede lezing (Efesiërs 4: 1-13)

Paulus verbindt in zijn brief aan de Efesiërs hele diepe lessen aan de hemelvaart van Christus. Hier benadrukt Paulus dat wij allen die Christus door het doopsel toebehoren, één Lichaam vormen. Deze eenheid is aan de ene kant een mystieke realiteit omdat de Heilige Geest aan allen in het doopsel gegeven is en de Kerk in al haar verscheidenheid van rassen, maatschappelijke achtergrond, taken en posities, en alle andere verschillen, toch tot eenheid voert. Maar deze eenheid is aan de andere kant een opdracht, die niet altijd gemakkelijk is. Misschien is het juist daarom, dat Paulus zo sterk oproept tot eenheid in deze passage.

Tweede lezing: Efesiërs 4: 1-13

Ik, de gevangene in de Heer, vraag u met aandrang: leidt een leven dat beantwoordt aan de roeping die gij van God ontvangen hebt, in alle deemoed en zachtheid, in lankmoedigheid, liefdevol elkaar verdragend. Beijvert u de eenheid des Geestes te behouden door de band van de vrede: één lichaam en één Geest, zoals gij ook geroepen zijt tot één en dezelfde hoop waarvoor Gods roeping borg staat. Eén Heer, één geloof, één doop. Eén God en Vader van allen, die is boven allen, en met allen, en in allen. Maar aan ieder van ons afzonderlijk is de genade verleend naar de maat van Christus' gave. Daarom zegt de Schrift: "Hij is opgevaren naar den hoge, Hij heeft gevangenen meegevoerd, Hij heeft gaven gegeven aan de mensen." Hij is opgestegen: dit betekent dat Hij eerst in de diepte is afgedaald, tot op de aarde. Hij die is neergedaald, is dezelfde die

ook is opgestegen, hoog boven alle hemelen, om het heelal te vervullen. Hij heeft ook gaven gegeven: sommigen maakte Hij apostelen, anderen profeten, anderen evangelisten, weer anderen herders en leraars, om de heiligen toe te rusten voor het werk der bediening, tot opbouw van het lichaam van Christus, totdat wij allen tezamen komen tot de eenheid in het geloof en de kennis van Gods Zoon, tot de volmaakte Man, tot de gehele omvang van de volheid van de Christus.

Achtergrond van de evangelielezing: (Lucas 24: 46-53)

Lucas besluit zijn evangelie met de hemelvaart van Jezus. De Heer spreekt over de missie die Hij de Kerk meegeeft om een krachtige geloofsgemeenschap te zijn die missionair van hart is en die uitgaat en het evangelie aan heel de wereld verkondigt. Jezus geeft aan dat de apostelen in Jeruzalem moeten wachten tot zij zullen zijn toegerust met de kracht van de Heilige Geest.

Evangelie: Lucas 24: 46-53

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: "Zo spreken de Schriften over het lijden en het sterven van de Messias en over zijn verrijzenis uit de doden op de derde dag, over de verkondiging onder alle volkeren, van de bekering en de vergiffenis der zonden in zijn Naam. Te beginnen met Jeruzalem moet gij van dit alles getuigen. Daarom zend Ik tot u wat door mijn Vader beloofd is; blijft dus in de stad totdat gij uit den hoge met kracht zult zijn toegerust." Nu leidde Hij hen naar buiten tot bij Betanië; Hij hief de handen omhoog en zegende hen. En terwijl Hij hen zegende verwijderde Hij zich van hen en Hij werd ten hemel opgenomen. Zij aanbaden Hem en keerden met grote blijdschap naar Jeruzalem terug. Zij hielden zich voortdurend op in de tempel en zij verheerlijkten God.

Overweging:

Als we vandaag om ons heen kijken, dan zien we een wereld vol verwarring en verdeeldheid. Oorlogen en conflicten: in Oekraïne, het Midden-Oosten en zoveel andere plekken. Polariserende debatten, groeiend wantrouwen tussen mensen. We leven in een tijd waarin het soms lijkt alsof hoop een schaars goed is geworden.

Laten we er daarom vandaag bij stilstaan dat Hemelvaart een gebeuren is dat doortrokken is van een diepe hoop: Jezus, die terugkeert in de heerlijkheid en majesteit bij Zijn Vader in de hemel, zendt ons uit in de kracht van de Heilige Geest en zal altijd met ons zijn, over ons waken, zelfs wanneer wij het soms niet kunnen overzien.

De discipelen stellen vlak voor Jezus' Hemelvaart een vraag: "Heer, zult U in deze tijd voor Israël het koninkrijk herstellen?" Het is een begrijpelijke vraag. Ze verwachten een politieke, maatschappelijk omwenteling in hun land, dat zo vernederd en onderdrukt werd door de Romeinen. Jezus wijst hen niet af, maar wel corrigeert Hij hun focus. Het gaat niet om wanneer en hoe, maar wat zij zelf vanaf nu moeten doen.

Wordt vervolgd op pagina 6

Commentaar op de lezingen van het Hoogfeest van Hemelvaart (Jaar C)

“Jullie zullen kracht ontvangen wanneer de Heilige Geest over jullie komt, en jullie zullen mijn getuigen zijn...” Met andere woorden: wacht niet op een ideale wereld. Wacht niet tot alles opgelost is. Wees nu Mijn getuigen, te midden van de gebrokenheid.

Onze nieuwe Paus Leo XIV zei tijdens zijn preek van zijn officiële inauguratie op 18 mei op het St.Pietersplein: “In onze tijd zien we nog steeds te veel verdeeldheid, te veel wonden veroorzaakt door haat, geweld, vooroordelen, angst voor verschil, en een economisch paradigma dat de hulpbronnen van de aarde uitbuit en de allerarmsten marginaliseert. Van mijn kant hoop ik een klein zuurdesem te mogen zijn van eenheid, gemeenschap en broederschap in de wereld. Ik wil met nederigheid en vreugde tegen de wereld zeggen: Kijk naar Christus! Kom dichterbij Hem! Verwelkom zijn woord dat verlicht en troost! Luister naar zijn aanbod van liefde en word zijn ene familie: in de ene Christus zijn we één. Dit is de weg die we samen moeten volgen, onderling, maar ook met onze christelijke zusterkerken, met hen die andere religieuze paden bewandelen, met hen die op zoek zijn naar God, met alle vrouwen en mannen van goede wil, om een nieuwe wereld te bouwen waar vrede heerst!”

We leven in een wereld die snakt naar hoop, naar echtheid, naar genade. Veel mensen zijn moe van het geruzie, moe van spanningen, wantrouwen en veroordelen, moe van het constante gevoel van onveiligheid en onzekerheid. Wat als wij als Kerk een gemeenschap van hoop zouden zijn? Geen perfecte mensen, maar mensen die geraakt zijn door de liefde van Jezus en die proberen die liefde waar te maken en concreet door te geven.

Jezus zegt dan tot de leerlingen en tot gelovigen van alle eeuwen: “Jullie zullen Mijn getuigen zijn.” Dat is een belofte én een opdracht. Een getuige vertelt wat hij of zij heeft gezien en meegemaakt. Een getuige spreekt uit ervaring. En dat geldt ook voor ons. Als wij de liefde van Jezus kennen, als wij Zijn vergeving,

"Paus Leo XIV: Ik wil met nederigheid en vreugde tegen de wereld zeggen: Kijk naar Christus! Kom dichterbij Hem! Verwelkom zijn woord dat verlicht en troost! Luister naar zijn aanbod van liefde en word zijn ene familie: in de ene Christus zijn we één".

zijn trouw, zijn nabijheid hebben ervaren – dan mogen we daarvan getuigen. In woorden, maar ook in daden. In je buurt, op je werk, in gesprekken, in het ondersteunen van mensen in nood. In het kiezen voor rechtvaardigheid, voor barmhartigheid, voor eenvoud. In het zijn van een betrouwbare collega, een warme buur, een luisterend oor. Getuige zijn wordt dan een vorm van evangeliseren: leven in de stijl van Jezus, zichtbaar en eerlijk. In een wereld die verdeeld is door angst, kunnen wij mensen zijn die gedreven worden door liefde.

Zoals Paus Leo dat nu steeds benadrukt, zal de Kerk een krachtige getuige zijn in de wereld als de Kerk streeft naar innerlijke eenheid. Een eenheid waaraan je steeds moet werken, maar waarvan een grote inspiratie uitgaat. Ook Paulus riep in de tweede lezing op tot eenheid in de Kerk. We hoorden Paulus zeggen: “Ik, de gevangene in de Heer, vraag u met aandrang: leidt een leven dat beantwoordt aan

de roeping die gij van God ontvangen hebt, in alle deemoed en zachtheid, in lankmoedigheid, liefdevol elkaar verdragend. Beijvert u de eenheid des Geestes te behouden door de band van de vrede: één lichaam en één Geest, zoals gij ook geroepen zijt tot één en dezelfde hoop waarvoor Gods roeping borg staat. Eén Heer, één geloof, één doop. Eén God en Vader van allen, die is boven allen, en met allen, en in allen”

Jezus vraagt de leerlingen niet om op eigen kracht getuigen te zijn. Hij belooft de kracht van de Heilige Geest. Dat is juist zo belangrijk, want de Heilige Geest maakt ons moedig, zachtmoedig, en volhardend. Hij schenkt ons wijsheid, inzicht en kracht. Als we ons openstellen voor de Geest, zal Hij ons leiden.

Tot slotte: de twee mannen in witte kleren – de engelen – zeggen tegen de leerlingen: “Deze Jezus, die uit uw midden opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze terugkomen...”

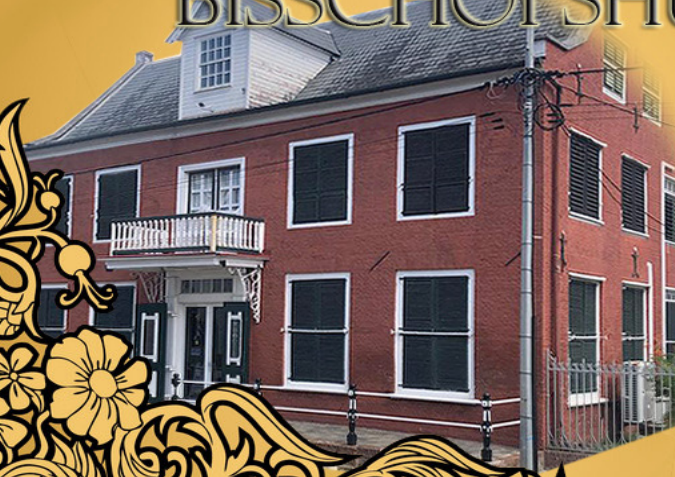
Hemelvaart is dus niet het einde van het verhaal. Het is de belofte van een toekomst: Jezus zal terugkomen. Hij zal alle dingen nieuw maken. Oorlog zal eens ophouden, tranen zullen worden afgewist, gerechtigheid zal stromen als een rivier.

Wij leven tussen Hemelvaart en wederkomst. In die tussentijd zijn wij geroepen om te leven als hoopvolle mensen, als ambassadeurs van dat komende Koninkrijk. Hemelvaart roept ons op om niet passief te blijven staren naar de hemel, maar om in beweging te komen. Niet vanuit angst, maar vanuit hoop. Niet om de wereld te veroordelen, maar om haar lief te hebben zoals Jezus haar liefheeft. Laten wij als Kerk niet opgaan in interne verdeeldheid, maar gericht blijven op de missie, niet leven in moedeloosheid, maar in de kracht van de Geest. Laten we getuigen – met woorden én met daden. Want Hij die ten hemel is gevaren, Hij is onze Koning, onze Hoop. Laten wij ernaar blijven streven pelgrims van hoop te zijn, mensen die leven vanuit hoop van Christus, onze levende Heer.

Kerkelijk Museum

BISSCHOPSHUIS

Open:
dinsdag t/m
vrijdag van
9-12 uur.
Op zondag
volgens
afspraak
(tel.: 473306
of 866 4623)

De Geloofwijzer

Maandag 02 juni

Eerste lezing Hand.19,1-8
Tussenzang Ps.68,2-5c.6-7ab
Evangelie Joh.16,29-33

Dagtekst
Hand.1,8: Gij zult kracht ontvangen van de Heilige Geest die over u komt, om mijn getuigen te zijn tot het uiteinde der aarde, alleluia.

Overweging
Er is geen eenheid, dat is de situatie die Jezus aantreft. Hij treft verdeeldheid aan, verscheurdheid. Dat juist zien we om ons heen. Geen solidariteit, geen lotsverbondenheid. De leerlingen zullen verstrooid raken. Jezus' geduld openbaart zich in een weergaloos lijden. Zijn geduldig wachten op onze eenheid bestaat in het dulden van dodelijke scheiding in zijn eigen leven, maar in verbondenheid met zijn Vader. De eenheid is er niet. De eenheid is er alleen in verlangen. De eenheid begint in het verlangen naar de eenheid, in die hunkering, in dat verscheurende, dat smachtende en dat lijdensvolle van het moeten wachten op een eenheid die er nog niet is, die er alleen nog maar is in het verlangen. Wij verenigen ons met elkaar, we zoeken vereniging met Hem, en als we dat doen zullen we merken dat Hij zich verenigt met ons. Dat er in de diepte van ons verlangen naar eenheid zich iets aandient van zijn verlangen naar eenheid met ons, dat is een eenheid die de eenheid is van het Verbond, van het Oude en het Nieuwe Verbond, een eeuwig Verbond, een onlosmakelijke eenheid, die we in de Eucharistie mogen vieren.

Gebed
Heer, wij vragen U: laat de kracht van de heilige Geest over ons komen, om ons te helpen uw wil trouw ter harte te nemen en door een heilig leven ten uitvoer te brengen. Door onze Heer, Jezus Christus, uw Zoon. Amen.

Dinsdag 03 juni

Eerste lezing Hand.20,17-27
Tussenzang Ps.68,10-11.20-21
Evangelie Joh.17,1-11a

Dagtekst
Mt.25,34: Komt, gezegenden van mijn Vader, en ontvangt het Rijk dat voor u gereed is vanaf de grondvesting der wereld. Alleluia.

Overweging
Er is geen eenheid. Jezus treft verdeeldheid aan, verscheurdheid. Dat is waar we het meest onder lijden. Er kunnen allerlei vormen zijn van verdriet, van frustratie, gemis, ontbering, pijn, ziekte, sociaal onrecht, hoe pijnlijk en vernederend ook, dat is allemaal te dragen zolang je voelt hoe je gedragen wordt door je naasten, als je voelt hoe je naasten om je geven, samen de schouders onder dezelfde taak. Dat juist zien we in onze maatschappij uiteen vallen. Geen solidariteit, geen lotsverbondenheid. De boel valt uit elkaar, de verkiezingsleuze: 'Samen leven doe je niet alleen.' Of een andere: 'Eén wereld of geen wereld.' Het is onder de mensen zoals een staatsman in de zeventiende eeuw eens formuleerde: “De mensen ervaren het grootste lijden als er ruzie is.” Verlangen naar eenheid is een heilig verlangen, dat is het

verlangen dat ook Jezus bezielde. Hij eindigt zijn afscheidsrede met een bede om eenheid. Jezus weet dat de Vader Hem verhoort en ook wij weten dat we krijgen wat we vragen. Wat moeten wij een geduld oefenen, en wat moest ook Jezus een geduld oefenen, lijdzaamheid. Zijn geduldig wachten op onze eenheid bestaat in het dulden van dodelijke scheiding in zijn eigen leven. De eenheid is er niet. De eenheid is er alleen in verlangen. Deze maaltijd die wij hier nu vieren, is een afscheidsmaal. Daar was een afscheidsrede bij, het speelt zich af op de grens van leven en dood, waar alle eenheid, alle menselijke eenheid zal worden gebroken. Jezus viert deze maaltijd in het aangezicht van de dood. Wij verenigen ons met elkaar, we zoeken vereniging met Hem, en Hij verenigt zich met ons. Dat is een eenheid die de eenheid is van het Verbond, van het Oude en het Nieuwe Verbond, een eeuwig Verbond, een onlosmakelijke eenheid. Die eenheid vieren, de menselijke eenheidserveringen durven loslaten, relativeren, goed vinden dat die eenheid ontbreekt, of slechts voorlopig is, gebrekkig, om te leven vanuit de eenheid die God met ons wil. Zijn liefde is wat wij hier vieren. Als we in die liefde verankerd zijn, in geloof in zijn liefde zijn gegroeid, zullen wij in staat zijn om op de ervaring van die liefde, van die bezieling ook elkaar vast te houden en zekerheid te beleven in onze menselijke betrekkingen.

Gebed
God, Gij hebt het bloed der martelaren gemaakt tot zaad der christenen. Wij bidden U: schenk blijvende vruchtbaarheid en een rijke oogst aan de akker van uw Kerk, die bevloeid is met het bloed van de heilige Carolus Lwanga en zijn lotgenoten. Door onze Heer, Jezus Christus, uw Zoon. Amen.

Woensdag 04 juni

Eerste lezing Hand.20,28-38
Tussenzang Ps.68,29-30.33-36
Evangelie Joh.17,11b-19

Dagtekst
Ps. 46,2 : Alle volkeren klapt in de handen; juicht en jubelt ter ere van God, Alleluja

Overweging
In de eerste lezing hoorden we een deel uit de afscheidsrede van Paulus tot de oudsten van Efeze in Milete. Het is een geestelijk testament voor de hele Kerk. Het roept de verantwoordelijken in de Kerk op tot grote zorg van hen die hun zijn toevertrouwd. De Kerk is Gods Werk en ook vandaag de dag blijven al deze aanbevelingen geldig. Paulus is niet alleen verkondiger, hij voegt ook de daad bij het woord. Door zijn missie-arbeid is hij de zwakken te hulp gekomen. Hij toonde zich verantwoordelijk voor de zwakken. Daarmee is hij een inspirerend voorbeeld voor ons. Het evangelie spreekt over de vrede en eenheid tussen God en de mensen. Het is Jezus' gebed tot de Vader; dat we één mogen zijn zoals Hij één is met de Vader. Ook dat vraagt inzet en ijver van ons. Want als christenen zijn we in deze wereld gezonden om van Gods liefde en vrede te getuigen.

Gebed
Barmhartige God, schenk aan uw Kerk, die

door de heilige Geest is samengebracht, de genade U van harte te dienen en in oprechte eensgezindheid uw wil te volbrengen. Door onze Heer, Jezus Christus, uw Zoon. Amen.

Donderdag 05 juni

Eerste lezing Hand.22,30;23,6-11
Tussenzang Ps.16,1-2a.5.7-11
Evangelie Joh.17,20-26

Dagtekst
Laten wij met vreugde de heilige Bonifatius en zijn metgezellen herdenken: op deze dag hebben zij door hun geloof de overwinning behaald en zijn zij uit dit leven naar de hemel gegaan om voor eeuwig met Christus het Koninkrijk te bezitten. Alleluia Amen.

Overweging
Het eerste dat Jezus ons vandaag openbaart, is dat Hij niet alleen bidt voor de leerlingen die Hem tijdens zijn aardse leven omringden. Neen, Hij belooft ook te bidden voor hen die door hun woord in Hem geloven. Jezus belooft dus voor allen die een zijn met de apostelen, door wie wij het Evangelie ontvangen hebben, te bidden. En waarvoor bidt Jezus ten bate van ons? Hij bidt om eenheid. Eenheid met de apostelen die door hun verkondiging een zijn met Hem. En die eenheid is vaak ver te zoeken. En is de onenigheid niet maar al te vaak de vrucht van zelfzucht en hoogmoed. Het evangelie geeft zelf aan waar wij het fundament dienen te zoeken om ook werkelijk een eensgezinde geloofsgemeenschap rond de apostelen op te bouwen. De eenheid waarover Jezus spreekt vindt haar bron in God zelf: “Opdat zij één mogen zijn zoals Gij, Vader in Mij en Ik in U.” De Vader heeft zich van voor alle eeuwen uitgesproken in zijn Zoon, het Woord dat niet alleen bij God was maar zelf God is. En het antwoord van de Zoon, waarin Hij Zichzelf volledig wil terugvinden in de Vader is ook een Persoon en wel de heilige Geest. Hoe krijgen wij nu deel aan die eenheid? Jezus zegt: “Ik heb hun de heerlijkheid (doksá) gegeven die Gij Mij geschonken hebt, opdat zij één mogen zijn zoals Wij één zijn.” Wat betekent het woord heerlijkheid? De ‘heerlijkheid’ waarover Jezus spreekt is de vrucht van het werk dat Hij verricht heeft en zijn hoogtepunt zal vinden in zijn lijden, dood en verrijzenis. In het volbrengen van de wil van zijn Vader heeft Jezus God verheerlijkt. En de verrijzenis maakt zichtbaar dat de Vader als vrucht van Jezus’ gehoorzaamheid de Zoon verheerlijkt heeft. En dan wordt als vanzelf duidelijk: de heerlijkheid (doksá) is de Heilige Geest. Welnu, willen wij op Jezus’ gebed deel krijgen aan zijn Geest dan dient die gezindheid onder ons te heersen die Jezus bezielde. Hij heeft zichzelf ontledigd en het bestaan van een slaaf op zich genomen en daardoor de Vader, in de tijd en ten bate van ons verheerlijkt. In feite realiseert u door uw eerherstel die beweging, die de wrange vrucht van de verdeeldheid, gevolg van zelfzucht en hebzucht, een halt wilt toeroepen en wel in Christus. Wij kunnen Jezus slechts ten volle erkennen als de Gezondene van de Vader indien wij zijn beweging van ontleding mee voltrekken, want daarin was de Geest vaardig. De Geest als vrucht van de eenheid tussen Vader en Zoon van alle eeuwigheid.

Wordt vervolgd op pagina 8

De Geloofwijzer

Het is echter ook de Geest die ons door de Menswording herschapen heeft. De kiem van eenheid hebben wij in ons Doopsel ontvangen. Indien wij uit kracht van Jezus onszelf overleveren aan de heilswil van de Vader zullen wij Hem verheerlijken door ons door Jezus te laten meevoeren in het mysterie dat Hij op aarde voltrokken heeft om ons te verlossen.

Gebed

God, Gij hebt door de prediking van de heilige Bonifatius en zijn metgezellen verschillende volkeren één gemaakt in het belijden van uw Naam. Wij vragen U op hun voorspraak: laat ons met instemming volbrengen al wat Gij verlangt om, als volk dat op weg is naar het eeuwig geluk, eensgezind te zijn in het geloof en in daadwerkelijke liefde. Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon. Amen.

Vrijdag 06 juni

Eerste lezing Hand.25,13-21
Tussenzang Ps.103,1-2.11-12.19-20ab
Evangelie Joh.21,15-19

Dagtekst

Apok.1,5-6: Christus heeft ons liefgehad en van de zonden verlost door zijn bloed. Hij heeft ons gemaakt tot een koninkrijk van priesters voor zijn God en Vader, alleluia.

Overweging

Vandaag krijgen we in het evangelie van deze dag in de woorden van Jezus "Hebt ge Mij lief? ... Weid mijn schapen" te zien hoe Jezus zijn Kerk ziet. Voor mensen betekent de Kerk vaak, de paus, bisschoppen en de priesters. Maar deze hiërarchische structuur is eigenlijk een dienst aan de Kerk, als gemeenschap van alle gelovigen, die namelijk charismatisch moet zijn. Dat wil zeggen altijd weer open willen zijn voor Gods Liefde en voor wat de Heer ons te zeggen heeft in de Heilige Geest. Dus je hebt de hiërarchische Kerk en de charismatische Kerk. Die mag je onderscheiden maar ze zijn niet van elkaar te scheiden, ze horen bij elkaar. Samen maken zij van de Kerk een levend lichaam. Anders krijg je machten, zoals de eerste lezing het ons toont, machten die handelen op het gevoel maar vaak niet naar waarheid. We hebben op dit moment een groot tekort aan priesters en dat is zéker waar en erg! Maar we hebben ook een groot tekort aan gelovigen, aan mensen die ontdekt hebben en dat telkens weer opnieuw willen ontdekken, dat we met God onderweg zijn. Dat Hij leeft! Dat Hij zich altijd weer opnieuw doet kennen door zijn Geest. Zo wordt de Kerk tot een levende werkelijkheid. Met een kerkelijke structuur, heel zeker, hiërarchisch, paus en bisschoppen, priesters, maar charismatisch geleefd, dat wil zeggen samen met alle gelovigen open willen zijn voor Gods spreken (synodaal proces). Maar het is een hele kunst om die ruimte te houden en werkelijk samen levende Kerk te zijn, open te zijn en te blijven voor wat de Heer ons te zeggen heeft. Dat wordt in het evangelie van Johannes tastbaar uitgedrukt net vóór het stukje dat we nu op deze vrijdag lezen. Petrus, de eerste paus, zou je mogen zeggen, zegt tegen de andere leerlingen: "Ik ga vissen." Petrus neemt daar het initiatief. Dat is heel kerkelijk. Zoals de gelovigen ook nu van een bisschop of priester mogen verwachten dat hij initiatieven neemt! Maar in het evangelie wordt ons

verhaald: "Ze vingen die nacht niets." Dus initiatief nemen is niet voldoende. De eerste zijn geeft niet automatisch vruchtbaarheid! Ze vangen niets. Het gezag, de eerste zijn, is niet voldoende. Zo geldt het met gezag en verantwoordelijkheid in een gemeenschap, in een gezin, bedrijf of waar dan ook! Toch blijft het gezag een waarde. Gezag, autoriteit heeft iets goeds. Maar duidelijk wordt, dat gezag in christelijke zin meer veronderstelt. We zien in diezelfde perikoop hoe Johannes als eerste ziet dat het de Heer is: "Het is de Heer." Johannes ziet Jezus als eerste, omdat hij Hem altijd echt zoekt, een biddend mens is! Hij ziet Hem voordat Petrus Hem ziet. Het mooie van Johannes is echter dat hij het niet voor zichzelf houdt of het negatief uitspeelt naar Petrus toe, maar dat hij het juist tegen Petrus zegt, waardoor ook hij het weer kan zien. Dat laat ons het mooie zien van het christelijk leven en wat ons ten diepste tot Kerk doet worden. We zijn allereerst een geloofsgemeenschap die samen is omdat wij geloven dat Jezus de Heer is en dat Hij leeft. En in die dynamiek mogen we elkaar helpen en ondersteunen om het te blijven zien, of het opnieuw te ontdekken. En ieder heeft daarbij zijn eigen plaats. Niet de een zoals de ander, de priester heeft een andere plek dan de andere gedoopten, maar wel de een met de ander! Petrus heeft een sterk zelfgevoel en hij had gedacht dat hij Jezus zeker trouw zou blijven. Maar we weten, hij heeft het niet gekund. Zo gaat het eigenlijk altijd als er een tekort aan geloof is, er te weinig Geest is. En nu mag hij Jezus opnieuw ontdekken. En waarom? Omdat hij is teruggekeerd. Hij is niet weggebleven en hij heeft van de vrouwen de boodschap ontvangen dat de Heer leeft en dat zij het aan hem moesten verkondigen, want ook voor Petrus wil Hij de Levende zijn. Jezus leeft. Maar dat ontdek je alleen als je je altijd weer opnieuw omkeert. De gemeenschap opzoekt, waar Hij aanwezig komt! Zoals wij dat als christenen doen. Soms kun je van die momenten hebben in je leven dat je het minder ziet, het misschien zelf in de parochie niet meer zo voelt. Kom je dan bijvoorbeeld in een bedevaartplaats dan kan de groep van biddende mensen die je daar nog altijd aantreft een bemoediging zijn om meer ruimte te vinden en Hem dan vernieuwd te ontdekken. Zo is het voor Petrus. Petrus krijgt, tot driemaal toe, de vraag gesteld: "Simon, hebt ge Mij lief...?" Oppervlakkig zou je kunnen denken: hier wordt iemand tot de orde geroepen. Wie echter Jezus kent weet dat dit niet zo kan zijn. Zo is Hij niet. Nee, ofschoon Petrus Hem heeft loslaten (zoals bijna alle apostelen) blijft Hij zich geven en zelfs op het kruis zegt Hij: "Vader, vergeef het hun want zij weten niet wat ze doen." Dat is een wonderlijk geheim. De zondag na Pasen, was het de zondag van de goddelijke barmhartigheid. Het kruis openbaart ons dat de liefde in Hem niet stuk kan. Wij kunnen veel stuk maken, grote fouten begaan, zoals Petrus. Maar God blijft ons zoeken. Heb je Mij lief? Het is de liefde die het doet. Dat is wat de hiërarchie in de Kerk tegenwoordig stelt. Hij is blijvend in ons midden in de verkondiging en de Sacramenten, met zijn liefdesdienst dus, om dat niet te vergeten. Sterker nog, om heel diep te beseffen dat Hij blijvend van ons houdt. We hebben deel gekregen aan Gods Geest die ons doet uitroepen, Abba, Vader. We zijn ten diepste een charismatische Kerk. We zijn ten diepste de Kerk van de liefde. Van zijn liefde. Daarom

bidden wij een noveen als voorbereiding naar Pinksteren toe. Wij willen werkelijk Kerk zijn in de Heilige Geest.

zaterdag 07 juni

Eerste lezing Hand.28,16-20.30-31
Tussenzang Ps.11,5.6.8
Evangelie Joh.21,20-25

Dagtekst

De leerlingen bleven eensgezind volharden in het gebed, samen met de vrouwen, met Maria, de Moeder van Jezus, en met zijn broeders, alleluia.

Overweging

"Het is om de verwachting van Israël dat ik deze ketenen draag." Tegelijkertijd echter verzekert de apostel zijn medegelovigen dat het Woord Gods zich niet in boeien laat slaan. Jezus zelf geeft aan wat die ketenen van de apostel te betekenen hebben. Enerzijds heeft de Heer Paulus gemaakt tot uitverkoren werktuig om zijn Naam uit te dragen onder de heidenen. Tegelijkertijd echter voegt Jezus er de volgende woorden aan toe: "Ik zal hem laten zien, hoeveel hij om mijn Naam moet lijden." De hardhandige bekering van de apostel Paulus maakte hem letterlijk blind. Zijn hart echter werd geopend voor het Christusmysterie. Hij zal dan ook op niets anders meer roemen dan op de kruisdood van Jezus. De dwaasheid van het kruis is zijn kracht geworden. Hij is dan ook trots op het feit dat hij de merktekenen van Jezus' lijden in zijn eigen lichaam draagt. Petrus krijgt vandaag dezelfde uitnodiging om zichzelf aan Jezus uit handen te geven. Hij zal op Pinksterdag vervuld worden van de Geest, om te zien hoe groot de hoop is waartoe hij ondanks zijn zwakheid geroepen is. En eenmaal tot inkeer gekomen, bevestigt hij zijn broeders. En wat dan met Johannes? De apostel geeft in feite zelf het antwoord. Hij noemt zich namelijk meer dan eens de leerling van wie Jezus veel hield. Betekent dit dat Johannes een voorkeursbehandeling kreeg? Veel belangrijker is de vraag: hoe wist Johannes zo zeker dat hij intens door Jezus bemind werd? In zijn evangelie vinden wij het antwoord: "Zozeer heeft God de wereld liefgehad dat Hij ons zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven opdat al wie in Hem gelooft niet verloren zal gaan maar eeuwig leven zal hebben." Uit kracht van die brandende liefde Gods , die Johannes dus in Jezus herkende, maar in feite allen gold, durfde hij met Maria onder het kruis plaats te nemen. Aan wie veel is gegeven, van hem wordt ook veel gevraagd. Samen met Maria de Moeder van Jezus heeft hij het verlossingswerk aan zich laten gebeuren. Simeon sprak tot Maria: "Uw eigen ziel zal door een zwaard worden doorboord." En mogen wij hier niet de volgende woorden van Jezus ook op Petrus toepassen. Hij was een uitverkoren werktuig maar ook hij moest ervaren hoeveel hij om Jezus' liefde zou moeten lijden. Moge de Heilige Geest ons hart openen om met Johannes oog en hart te krijgen voor Jezus' liefde voor ons, dan zullen wij op onze tijd met de geliefde leerling onder het kruis staan om het Christusmysterie aan ons te laten gebeuren. Moge Maria, Moeder van de Kerk daarbij onze voorspreekster zijn.